

פרשת בראשית

בראשית פרק א פסוק כו

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בְדִגְלַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבְהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ:

ספורנו בראשית פרק א

(כו) ויאמר אלהים נעשה. נתן אז כח בפמליא שלו להשפיע את הצלם, בנושא, המוכן לו:

אדם. מין ממיני "נפש חיה" שיצרתי ששמו "אדם", כאמרו "ויהי האדם לנפש חיה" (להלן ב, ז) נעשהו "בצלמנו". שהוא עצם נצחי ושכלי. ונצחי ובזה פתח האל יתברך פתח בתורתו, לקנות ידיעה בעצמים הנבדלים בידיעת נפשנו:

כדמותנו. בענין המעשיות שידמה בם קצת לפמליא של מעלה, בצד מה שהם פועלים בידיעה ובהכרה. אמנם פעולתם היא בלתי בחיריית, ובזה לא ידמה להם האדם, ובקצת ידמה האדם לאל יתברך, הפועל בבחירה. אמנם בחירת האל יתברך היא לעולם לטוב, ולא כן הבחירה האנושית. ועם זה, הנה האלהית על אופן נכבד מאד יותר מן הבחירה האנושית. ולכן אמר "כדמותנו" כמו דמותנו לא "בדמותנו" באמת: